

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Emund Lagmands Saga

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 353. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_306_14-txt-shoot-idm110/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

af de aarlige Kræfter og Forhold under sandfælg, livfulde Billeber, i Klangfuld Tale, da troer jeg selv, man, uden at have stort, kan underkøbe Sættin- gen, men forfaar man derved Lust og Evne til at give indbildte Kræfter og Forhold Etin af Vike- lighed, da maatte man vel, ikke blot for Rubbelles nes Elpid, regne Svenskerne til de meest poetiske Foltkefærd. Dog, hvorledes man end regner, er det vist, at man fra Middelalderen kun har faare lidt der kan kaldes svensk Deds-Poesie, og selv det mindste Stykke maas da være Historikeren særdeles velkomment. Et saadant har Snorro, den Mand, som Svenskerne, eller dog den svenske Historie skulder saa usigelig meget, opbevaret os i efterstaaende Fortælling, thi at Fabelen hører med til Poesien, vil vel ingen nægte, og at det er mærkeligt, at det ældste Stykke svensk Poesie vi eie er en Fabel, maas man vel indromme, naar man betænker, at Fabelen avles af den mest bevidste Digtning, er et Læredigt, der hos egentlig poetiske Folt, gierne kommer seent.

Til Indledning vil jeg blot bemærke, at Ragnvald Jarl i Vest-Gothland har, ved den uplandke Lagmand Thorgngs Hjelp, truet Kong Olav Svensker til at slutte Fred med Hellig Olav i Norge, og love ham sin Datter Angigerd, som han dog giver

til Kong Jaroslav i Garbarige; at Ragnvald dernæst paa sin egen Haand har sluttet Fred med Norge, og givet Hellig Olav Astrid, den svenske Konges Frelse-Dotter, men er, for at undgaae Kongens Vrede, reist til Garbarige. Her begynder efterfølgende Sagn, som i mine Dine er særdeles mærk- værdigt.

Der var en Lagmand i Vest-Gothland som heed Emund af Skare, og som nu, da Ragnvald Jarl havde forladt Landet, var Prisen blandt Foltet, thi han seiede hverken for Riget eller Talegaver, var af fornem Værd, havde stort Frændskab og megen Formue, men det var en hval Broder, saa man kunde ikke troe ham, uden paa det Halve. Det samme Foraar som Jarlen var reist, kom Gotterne sammen paa Thing og klagede hinanden deres Nød, thi de havde spurgte at den svenske Konge var dem ikke god, fordi de havde gjort Venkab med Kong Olav i Norge, for at faae ham af Halsen, og bar særdeles Nag til de Mænd der havde fulgt hans Datter Astrid derop. Da man nu ikke vidste hvad Kongen kunde faae i Sindet, var det dem som meensde, man skulde søge sin Trost hos den norske Konge og give sig under ham, men saa vare der andre igjen

